

DE NIEUWE LEER IN DEZE TIJD

Het is goed even samen te vatten wat de Nieuwe Leer eigenlijk is. Er is een leraar en ook een Meester geweest. Twee figuren die we geestelijk gezien een bepaalde belangrijkheid toekennen. Zij hebben op aarde een nieuwe versie gebracht van vele oude waarheden en wijsheden zoals het bij praktisch elke stichter van een nieuwe denkrichting het geval is. Zij hebben zich echter - en dat is belangrijker - onthouden van het stichten van een kerk of iets dergelijks. De leer komt hierop neer: Voor je naaste voelen, betekent ook respect hebben voor jezelf. Het is dwaas om de mogelijkheden en de middelen te verwerpen die je ter beschikking staan, maar je moet er altijd meester over blijven. Het is belangrijker in jezelf licht te vinden dan buiten jezelf de pretentie van verlichting te zoeken.

Het zijn eigenlijk maar een paar korte artikelen. Als u daarover meer wilt horen, dan neem ik aan dat hier nog wel geschriften daaromtrent aanwezig zijn. Wij hebben het indertijd heel uitvoerig behandeld. Dan deze tijd. Wat is deze tijd eigenlijk? Volgens sommige mensen een akelige tijd, dan hebben ze niet eens helemaal ongelijk. Wat zijn de kenmerken van deze tijd?

1. Er zijn zeer veel situaties ontstaan die niet opgelost kunnen worden langs gangbare wegen.
2. Economische crises maar ook politieke spanningen zouden kunnen worden opgelost, als men grenzen en nationale gouvernementen op zijn minst genomen wat minder belangrijk zou maken. Waarom voelt men daar niet voor? Men wil meer zijn dan men is.
3. Men is op het ogenblik bezig met een soort blufpoker waarbij atoomwapens als kaarten dienen. Men wil dit dan ook nog christelijk goedkeuren door te zeggen dat het beter is je tegen het atheïsme te verdedigen met alle middelen.

Dan kun je uit de bijbel natuurlijk alles bewijzen, want je kunt zoveel spreuken vinden dat er altijd wel één is die zegt: oog om oog, tand om tand, of de kleine Ben (jongste zoon van Joas) zal door God toch zegevieren in de figuur van Gideon. Maar wij hebben daar weinig aan, als we uitgaan van het of veel simpeler nog van medemenselijkheid, respect voor de naaste, en naastenliefde. Deze zo wederkerige bedreiging met steeds toenemende atoombewapening is feitelijk een poging tot afpersing van de tegenstander door te pretenderen dat men bezig is zelfmoord te plegen

Dit zijn bij elkaar drie verwerpelijke punten. Er zijn over deze tijd natuurlijk nog veel meer dingen te zeggen, maar ik heb een paar van de meest essentiële punten aangestipt.

Wat kunnen we nu verwachten van de Nieuwe Leer als we proberen van daaruit die problemen te benaderen?

In de eerste plaats zegt de Nieuwe Leer: Je bent voor jezelf verantwoordelijk en uit jezelf voor je naaste voor zover je hem kunt begrijpen. Dat is duidelijk. Als we ieder van ons aan het werk zouden gaan en ieder van ons zou bereid zijn voor zijn medemens datgene te doen wat hij ook voor zichzelf heeft gedaan of wenselijk acht, dan denk ik dat heel veel van al die ingewikkelde regeringsstructuren overbodig zouden zijn. Ik denk ook dat er dan een andere manier van werken zou ontstaan. Een werken waarbij het niet in de eerste plaats gaat om de productiviteit en de winst, maar eerder om het maken van iets wat een ander nodig heeft en het vinden van voldoening in die taak. Dat ligt dus ook al heel anders.

Als ik dan verder hoor hoe deze Leraar zegt (hij is ingenieur geweest en heeft ook nog een wetenschappelijke opleiding gehad). Je moet de middelen die je ter beschikking staan gebruiken. Het is een dwaas die gaat lopen, als er op hetzelfde traject een trein rijdt. Er zijn heel veel mogelijkheden op het ogenblik om te komen tot een redelijk goedkope productie, een tamelijk snel en aanvaardbaar vervoer enz.. Moeten wij die dingen afwijzen en wegdoen? Neen. Wij moeten zorgen dat wij ze alleen gebruiken, wanneer wij ze nodig hebben. Alweer een oplossing die eenvoudig genoeg is.

Een van de grootste problemen die - meen ik - toch in deze leer een aanwijzing krijgen voor oplossing is wel het probleem van de grote onvrede onder de mensen. Men is ontevreden omdat men werken moet, omdat men niet voldoende steun krijgt, omdat men niet voldoende wordt gewaardeerd, omdat men niet voldoende vrij is. Laten we de litanie van alle heiligen hier maar stoppen. Ontevreden zijn heeft geen zin, als je uitgaat van het standpunt dat jij het bent die leeft, dat je je niet wilt laten leven en dat je volkomen bereid bent voor datgene wat je bent en voor dat wat je doet zelf de volledige verantwoordelijkheid te aanvaarden. Op het ogenblik dat je daaraan begint, ben je ineens bevrijd van al die denkbeelden als 'een ander moet het doen'. Ik weet het wel, uw maatschappij is nu eenmaal zo opgegroeid, zeker in Nederland. Nederland is een subsidiemaatschappij geworden. Zelfs een groot bedrijf kan niet functioneren zonder dat het wordt gesubsidieerd. U kunt uw huur niet betalen, als u niet wordt gesubsidieerd. Er komt geen kunst meer op tafel, als ze niet wordt gesubsidieerd. Kijk, dat is allemaal mooi en goed bedoeld, maar het neemt de werkelijke drijfveer om jezelf te zijn en waar te maken voor een groot gedeelte weg.

Hoe kun je geestelijk rijper worden, als je voortdurend bezig bent om formuleren in twaalfvoud in te vullen? Hoe kun je gelukkiger worden, als je steeds bezig bent om te kijken of een ander niet meer krijgt dan jij? Hoe kun je wijzer worden, als je al je aandacht nodig hebt voor de besluiten die allerlei instanties van gemeenteraad, provincie tot de ministers toe nemen? Waarom zou je je druk maken? Waarom zou je bang zijn voor geweld? Geweld is iets wat maar een heel klein stukje van wat je nu als werkelijkheid beschouwt kan doorbreken, namelijk je uiterlijkheid. Je innerlijk blijft voortbestaan. Waarom zou je je dan druk maken, nietwaar?

De Nieuwe Leer geeft dus in deze tijd wel degelijk een soort handleiding. Die handleiding helemaal ontleden, ach, daar zouden we veel tijd voor nodig hebben en zouden we heel veel moeten gaan citeren. Eén ding wil ik u echter niet onthouden. De Leraar merkte op een gegeven ogenblik op: "Waarom vraagt u mij te doen wat alleen uzelf kunt volbrengen?" Ik meen dat dat de slagzin is voor alle dingen in deze tijd. Iedereen wil dat anderen het doen. De regering heeft tekorten, dus moeten de burgers het opbrengen. Dat de regering daar zelf ook een paar veren zou kunnen laten is iets wat men slechts zeer aarzelend en onder voorbehoud pleegt te erkennen. De burger beweert dat hij niet aan zijn trekken komt, maar hij heeft wel degelijk de mogelijkheid om voor zichzelf andere wegen, andere methoden te zoeken.

Als we eerlijk zijn, werkelijk eerlijk, dan moeten we toegeven dat we uitgaan van allerlei illusies van onwerkelijkheden. Bijvoorbeeld het denkbeeld dat de Staat het is die zal bepalen wat er aan geld is, dus aan koopkracht. De Staat kan wel meer geld produceren, maar dat betekent gelijktijdig dat de koopkracht van het geld afneemt. Zo is het ook bij u.

U kunt zelf iets goeds naar voren brengen geestelijk of anderszins. Dat heeft betekenis. En dat moet u ook nog willen delen met anderen. U kunt niet zeggen: ik begin aan massaproductie. Op het ogenblik dat u dat doet, valt de betekenis van wat u bent zowel als van datgene wat u probeert te zijn voor anderen weg. Het is altijd weer gewoon terugvallen op jezelf, op je eigen kracht.

Er zijn banden tussen elke mens en de kosmos. Ook daarover is het een en ander gezegd indertijd. Die banden worden heel vaak geïnterpreteerd als er is wel iemand die voor ons zorgt. Dat is natuurlijk onzin. Er is niet iemand die voor ons zorgt. Er is iets wat het ons mogelijk maakt om voor onszelf te zorgen.

Dat 'iets' is de levenskracht, het leven, God of hoe u het noemen wilt. Als men dan een van de meesters confronteert met het christendom en zegt: Jezus heeft gezegd, in het huis mijns Vaders zijn vele woningen, dan haalt hij de schouders op en zegt: "ja, in welke straat staat dat huis". Met andere woorden: jullie zitten nu wel te emmeren over zaken, maar je weet niet waar je het over hebt. Als ze hem dan verdere verklaringen vragen, dan zegt hij: "Al wat is, elke godsdienst en elke leer die er is, geeft je de mogelijkheid om in jezelf tot waarheid te komen. Waar de waarheid is, woont God. Als die waarheden onvolledig zijn, zullen ze alle van elkaar verschillen, maar ieder zal toch met God wonen in zijn gezochte waarheid." Misschien is dat de moeite waard om eens na te gaan.

Ik heb heel veel eigenaardigheden gezien. Ik mag hier wel een grap vermelden. Men vroeg de Meester eens waarom hij niet alle godsdiensten wilde afbreken.

Hij zei: "Ach, een godsdienst is alleen een wegwijzer. Welke weg je wilt inslaan, moet je altijd nog zelf weten." Het is jammer dat de meeste mensen denken dat de paal God is en dat ze door ernstig gedragen en gedegen te doen voldoen aan alle eisen die God kan stellen zonder gelijktijdig in zichzelf te zoeken naar de moed, de kracht en de vreugde die ze nodig hebben om voor anderen iets te zijn. Misschien is dat ook wel een opmerking die in deze tijd toepasselijk is.

Verbeten drammend bijten zich de verschillende minder- en meerderheden dan een weg en roepen dat zij de enige waarheid en het enige recht bezitten. Welke waarheid, welk recht? Het recht om te zijn wie je bent? Dat heeft een ieder. Het recht om jezelf waar te maken zoals je bent? Dat bezit een ieder, mits hij anderen niet dwingt te beantwoorden aan zijn eisen. Het recht misschien om de wereld te veranderen? Je kunt geen wereld veranderen, als je zelf niet verandert.

Wat dat betreft, was er een bijeenkomst in een land dat op het ogenblik helaas is getroffen door een islamitische revolutie. In dit land zei men tegen de Meester: "Als wat u zegt waarheid bevat, hoe kon Mohammed dan tot de zevende hemel gaan?" Zijn antwoord was: "Dat kan een ieder. Hij heeft er geen paard voor nodig, maar wel de moed en de bezieling om in zichzelf licht te vinden en uit zich licht te projecteren." Toen zei er een: "Maar hoe verklaart u dan, dat Mohammed zei dat er hemelen zijn?" Toen werd de Meester misschien een beetje giftig en zei: "Misschien kon hij nog niet verder tellen." Dat klinkt als een doodoener of een hatelijkheid, maar dat is het niet. Het aantal werelden dat je je kunt voorstellen, zeker geestelijke werelden, is in de praktijk bijna oneindig. En als we dan verder gaan en we proberen dan van al die werelden een paar hoofdtrekken te vinden, dan blijft die oneindigheid nog steeds bestaan. Er is geen scherpe indeling te maken, die kun je alleen maken op grond van je bewustzijn. Mohammed's bewustzijn bracht hem tot het getal 7 dat overigens het getal van de planeten was in zijn tijd. Dus te zeggen: hij kon nog niet verder tellen, betekent eigenlijk, hij ging zo hoog als het hem mogelijk was.

Ik denk, dat men met al die dingen steeds weer in conflict komt in deze dagen, tenzij men gaat begrijpen waar het om gaat. Er is geen wereld waarin alles bestemd en geregeld is. Zeker, u wordt geboren en u gaat ook dood. Dat komt alleen omdat uw stoffelijk voertuig het niet uithoudt. En dat is zeer waarschijnlijk te wijten aan het feit, dat u niet meer weet hoe u een stoffelijk voertuig onbepert in goede staat kunt houden. In het verleden zijn er, als we de bijbel kunnen geloven en bepaalde overleveringen en legenden, mensen geweest die wel duizend jaar oud werden. Niet dat ik u dat zou aanbevelen. Het lijkt mij een vervelende bedoening te worden en bovendien is het voor de Staat niet haalbaar om dan nog AOW uit te keren op 65-jarige leeftijd.

De Meester zegt: "Er is niets zeker." Dat wil zeggen: alles kan alleen in relatie worden uitgedrukt waarin het enige vaste punt het eigen "ik" is, maar dan ook: je kern van het eigen "ik".

Men vroeg hem: "Kunt u mij inwijden?" Hij antwoordde: "Als u dat zelf niet kunt, kan ik het niet. Maar als u het zelf kunt, dan kan ik u misschien duidelijk maken wat u doet. Maar ik kan u niet datgene geven wat u zelf niet verwerft." Ook dat is den typische benadering. Val terug op jezelf, mens. Werk vanuit jezelf. Als er dan wordt gezegd: Ja, maar hoe moet het dan? Moeten wij dan absoluut geweldloos zijn? Dan haalt die Leraar weer de schouders op en zegt: "Als die kracht in u zo sterk is als ze zou kunnen zijn, zal er geen geweld zijn dat u kan beroeren zonder dat u wenst dat het zo zal zijn." Hij maakt kennelijk een toespeling op alle krachten en werkelijkheden die er in een mens zijn. Er zijn altijd weer discussies geweest. De Meester heeft een keer heel duidelijk gezegd: "Jullie spreken van chakra's. Dat alles is wel aanvaardbaar, maar vergeet niet dat een schets geen schilderij is." Ze zeiden hem toen: "Wij hebben in de Veda's de ware gestalte teruggeven dan van wat we zijn."

Toen knikte de Meester heel welwillend en zei: "Voor u hoop ik dat niet, want wie wenst te gelijken op een karikatuur? Hij, die denkt dat het onzegbaars neergeschreven kan worden, is een dwaas. Hij, die denkt dat het onzegbare uitgedrukt kan worden, is een zot. Maar hij, die beseft dat het onuitdrukbaar soms verwoord kan worden in aanwijzingen en gelijkenissen en daarom zichzelf zoekt terug te vinden in alle gelijkenissen en aanduidingen van anderen, hij zal in zich een waarheid vinden die noch de ander noch hijzelf ooit kon weergeven."

Er ontstaat een beeld van een mens die steeds op zoek is. Het leven, zoals het in de Nieuwe Leer wordt gepredikt, is eigenlijk een voortdurend avontuur. Een avontuur van geestelijke opelevingen, van stoffelijke mogelijkheden, van onverwachte ontplooiingen, van gaven en van mogelijkheden die in je bestaan. Het is geen predikatie, geen belering waarmee je wordt gezegd: Mens, zo heb je te handelen. Geen geboden worden er gegeven. Er worden alleen mogelijkheden voorgelegd, aanwijzingen gegeven. Een aanwijzing is, zoals u weet, heel iets anders dan een voorschrift.

Toen men aan de Leraar vroeg: kunt u ons zeggen hoe wij verder moeten leven? Antwoorde hij: "Datgene wat gij niet kunt doen, is datgene wat gij niet werkelijk moogt doen. Maar al wat ge zoudt kunnen doen, behoort tot de dingen die ge zoudt mogen doen. Wie ben ik dan om u een regel te geven die ingrijpt in hetgeen gij zoudt kunnen doen? Zoek in uzelf de waarheid en ge weet wat gij - ongeacht de mogelijkheden - wilt zijn en zelf wilt doen. Laat dat uw weg en uw gebod zijn." Toen keek hij een beetje schalks, want het waren moderne leraren en ze hadden ook wel enig gevoel voor humor, en zei: "Verwacht niet van mij dat ik u de moeite ontnem te beseffen wat gij zelf zijt."

Daarin ligt ook voor deze tijd weer een bijna dwingende constatering. Niemand kan u afnemen de taak, de noodzaak om zelf te manifesteren wat u bent, om u waar te maken, om uw eigen krachten te manifesteren, om uw eigen mogelijkheden te ontplooien. Gij kunt niet verwachten dat iemand anders dat voor u doet.

Het is niet redelijk te eisen dat men u erkent, als u niet zelf innerlijk en uiterlijk zo sterk en groot bent dat de erkenning onontkoombaar wordt. Je kunt niet de wereld maken tot een deel van je dromen. En als in je dromen probeert te beleven in de wereld, dan loopt het altijd weer spaak. Wat doen de mensen in deze tijd? Kijkt u maar naar de situatie zoals ze is gegroeid in uw eigen land. Ja, zeggen ze, maar ik heb toch recht op een redelijk prettig en zorgenvrij leven. Dat recht heb je niet. Je hebt het recht om voor jezelf te vechten, om voor jezelf te zorgen. Dat recht heb je, niet om te eisen dat een ander je dat geeft zonder dat je daar zelf moeite voor doet.

Er zijn mensen die uitroepen: maar wij kunnen toch niet gewoon thuisblijven met de vakantie! Dan moet je toch de kans hebben om op z'n minst genomen maar naar de Ardennen te gaan. En dat zeggen ze dan met een gezicht alsof ze willen zeggen: nou ja, het is er het voorgeborchte van want de hemel ligt hij Ibiza. Als je dat wilt dan ga je, dan wandel je, dan loop je als je de middelen niet hebt om wat anders te doen. Als je werkelijk wilt, kun je wel gaan. Maar je wilt zonder moeite dit hebben. Je noemt dat een gerechte noodzaak. Je hebt het echter helemaal niet nodig.

Kijk, dergelijke opvattingen zijn tegenwoordig zo algemeen verbreid dat er op een gegeven ogenblik eigenlijk geen beginnen meer aan is. Iedereen meent dat hij het recht heeft om een ander eisen te stellen. Maar zeer weinigen beseffen, dat het enige recht dat je hebt datgene is wat je in en vanuit jezelf waarmaakt. Niet door anderen te belasten, maar door zelf te zijn. Hiermee ben ik bang, dat ik voor sommigen althans de Nieuwe Leer een beetje in de VVD-hoek heb geplaatst. Dat is allesbehalve waar. De VVD-hoek is zeer vrijzinnig, beperkt democratisch. Maar dat is niet genoeg om vrijzinnig te zijn. Volgens de Nieuwe Leer moet je vanuit jezelf de ander helpen om zelf iets waar te maken.

Het is niet: God zorgt voor iedereen en ik zorg wel voor mijzelf. Of, wat ik goed vind voor mijzelf is goed en de rest kijkt dan maar hoe het gaat. Het is wel degelijk: je bent verplicht door je innerlijk weten, door je innerlijke kracht, door je innerlijk vermogen jezelf waar te maken, maar ook een ander die mogelijkheid te geven voor zover je dit kunt zonder te eisen, zonder de richting te willen bepalen waarin die ander gaat.

En dat betekent dat het "ik" een verantwoordelijkheid krijgt opgelegd die heel wat verder gaat dan in een zuiver sociaal of communaal, opzet denkbaar is. Je bent niet alleen verantwoordelijk tegenover het systeem of tegenover God. Je bent verantwoordelijk tegenover elke mens die je ontmoet. Je bent verantwoordelijk volgens datgene wat je hebt, wat je bent, wat er in je leeft. Maar als de mensen die verantwoordelijkheid nu eens zouden aanvaarden dat dan de dingen er heel anders zouden uitzien.

Neem nu eens het onderwijs in Nederland. Ik kan begrepen dat de mensen zeggen: "We wensen dat onze kinderen worden opgevoed in onze denkwijzen." Zolang die kinderen nog moeten leren wie moet daar bezwaar tegen maken? Maar dan zeggen ze: "Een ander moet dat

dan betalen." Neen, dat moet je zelf betalen. "Wij eisen dat, dit en dat geschiedt. Waarom zegt de Paus dan niet dat het goed is?" Wat hebben we met de Paus te maken? Als u weet, dat het goed is, dan kunt u ernaar leven en het waarmaken: dan heeft u geen goedkeuring nodig. Als u alleen door die goedkeuring zoiets kunt beleven en waarmaken, dan hoeft dat niet, want dan leeft het niet voldoende in u.

Tegenwoordig heeft men steeds meer verantwoordelijkheden afgeschoven naar anderen. Men heeft gezegd: "Dat is de sterke man die het moet doen. Dat zijn onze vertegenwoordigers en die moeten er dan maar even voor zorgen." Men zegt zelfs: "Hoe de zaak gaat, dat moet de baas weten. Ik moet men loon hebben." Maar het is anders dan bij de baas dan bij de werknemer. De baas moet volgens zijn beste weten en kunnen dat bedrijf leiden, denkend aan degenen die bij dat bedrijf betrokken zijn. Maar zij, die bij het bedrijf betrokken zijn, moeten wel degelijk ook steeds proberen te begrijpen wat de baas is, wat de baas wil en op grond daarvan hun eigen pogen en werken en zelfs hun eis van beloning instellen. Dan krijg je samenwerking, dan krijg je samenhang.

Dat is heel iets anders dan de genormaliseerde maatschappij die velen voorstaan en waarin binnenkort de baby's verplicht worden tot keuring waarna ze op de bil een din-stempel gedrukt kregen. De mens is een wezen dat zij het in kleinere zij het in grotere details anders is dan anderen. In die mens woont een geest. Die geest kan heel andere ontwikkelingen hebben doorgemaakt of een geheel ander doel hebben met zijn leven op aarde. Wie wil dan bepalen hoe een mens dient te zijn? Dat is iets wat de Nieuwe Leer in deze tijd probeert duidelijk te maken. Waar dat niet mogelijk is, zien wij dat van vele kanten, mede op basis van die Nieuwe Leer (sommigen noemen het geheime leringen, anderen beschouwen het meer dan een filosofie) een soort sektarisme is ontstaan.

Bewegingen ontplooiën zich in de wereld. De een wordt Bach, de ander meer Mendelsohn, maar ieder heeft op zijn eigen manier een streven, een weg ontwikkeld. Nu zijn er veel mensen die zeggen: die weg deugt niet. Zolang je echter op die weg jezelf moogt zijn, is elke weg goed. Dan is het de vraag niet, of je behoort tot een bepaald systeem, of je rood, geel of blauw draagt of mijnentwege oranje, want hier en daar is het nog oranje boven. Die kleuren doen er niets toe, en de leerstellingen waarvan uitgaat doen er ook weinig aan toe. Of je wordt geconfronteerd met gebeden en disciplines of met spreuken die je moet herhalen of met kleurbeelden die je moet beschouwen, dat maakt allemaal zo weinig uit. Het gaat erom dat je wordt geconfronteerd met jezelf, dat je durft zoeken naar jezelf, dat je probeert om eindelijk jezelf in zoverre te zijn dat je de moed hebt toe te geven wie en wat je bent. Dat wordt door de Nieuwe Leer aan alle kanten bevorderd waar dat maar mogelijk is. Toen Jezus zijn leer predikte, zag men in hem een gevaar voor kerk en staat: in deze nieuwe leringen zien velen eveneens een gevaar voor kerk en staat. Want als er iets is wat steeds weer een bedreiging schijnt in de ogen van hen die menen het te weten, dan is het wel vrijheid, dan is dat zelf zijn, dan is het beseffen dat de werkelijke macht en het werkelijke gezag alleen in jou kunnen berusten en vanuit jou nooit als heerschappij maar alleen als gave, als hulp, als dienst kunnen worden verbreed. Daarom wordt er ontzettend veel gedaan om al die dingen de wereld uit te helpen.

Ik weet dat de Nieuwe Leer op het ogenblik ook bezig is, zij het ondergronds, om het denken van de mensen in vele landen te veranderen. De laatste tijd is het mij opgevallen dat er een betrekkelijk sterke invloed is in China. Mij is ook opgevallen een bijna revivalist-lijkende geestelijke stroming die van de westkust al is doorgedrongen tot het midden van de Ver. Staten, maar ook in Canada, in delen van Mexico, Uruguay zich laat gelden. Soms temidden van gewapende revolutionairen, soms temidden van gezapige burgers. De Nieuwe Leer begint de mensen de ogen te openen: zij gaan anders kijken. Ik zou zeggen, dat is meer dan voldoende.

Je kunt in deze nieuwe tijd niet een oplossing verwachten die vanuit het geheel zonder meer plaatsvindt. Je kunt geen verandering verwachten die alles opeens tot ideaal maakt. Je kunt echter wel verwachten dat steeds meer mensen innerlijk bewust worden, vanuit zichzelf meer bewust leven, meer licht, meer kracht, meer vreugde gaan manifesteren. Wanneer dat gebeurt, verandert er iets in de wereld en dan zal heel misschien eens waar worden wat de Leraar heeft gezegd toen men hem vroeg: hoe zal de wereld worden? Hij zei: "De wereld zal eens zijn opgebouwd uit mensen die geheel vrij zijn en die vrijelijk elkaar dienen, omdat ze

daarin hun getoetste vreugde vinden. Dan zal de wereld dansen en lachen, maar in haar zal God voortdurend sterker wonen. Ik weet het, dat is religieus vertaald. Het zijn vertalingen uit de aard der zaak. Maar daarin vind ik dan de essentie van al datgene wat wij kunnen verwachten.

Wat er in deze tijd gebeurt is de aantasting van de geheiligde zekerheden van het georganiseerde bestel, van de traditionele macht en de rituele indeling. Dat dat gebeurt in deze dagen is al meer dan genoeg. Er zijn echter enkele vertegenwoordigers van de Nieuwe Leer die steeds meer van zich laten horen. Niet in de naam van een Nieuwe Leer, maar wel in de naam van de inhoud in de mens, de nieuwe mentaliteit ten aanzien van het menselijk bestaan.

Ik hoop, dat ik u daarmee als inleiding enigszins heb duidelijk gemaakt wat er zich afspeelt in deze tijd en in welke mate de Nieuwe Leer daarbij betrokken kan zijn, dan wel op welke wijze de Nieuwe Leer probeert hierin oplossingen te bieden.

DISCUSSIE

❖ *Komt de Nieuwe Leer voort uit het bewustzijn van de mensen zoals dat zich aan deze en aan gene zijde heeft ontwikkeld een soort logisch gevolg?*

Logica is menselijk denken. Te zeggen dat er een logische ontwikkeling is, lijkt mij iets te ver gegrepen. Er is sprake van een ontwikkeling naar waarheid, die zich afspeelt in het gebied van de geest. Deze waarheid manifesteert zich steeds weer door verschillende personen op aarde. De wijze waarop zij hun leer brengen en de manier waarop de leer zich verder ontwikkelt en wordt verbreid, wordt heel sterk bepaald door de mentaliteit van de mensen die op dat tijdstip leven en daarnaast ook door de plaats daarop die verkondiging is geschied. Dat is in dit geval voornamelijk in het Verre en Nabije Oosten geweest, zodat u moet aannemen dat de invloed, die op het ogenblik in het Oosten nogal groot is, wel degelijk daaraan vorm gaat geven. Het zal waarschijnlijk een wat pseudo-oosterse denkwereld zijn waarmee men wordt geconfronteerd, maar het kan ook wel in zuiver westerse vormen optreden.

❖ *Hoe zou een volk zich moeten opstellen dat door een ander volk wordt overweldigd en bezit?*

Toen de Chinezen door de Mantsjoes werden overvallen hebben zij dit lijdzaam gedragen, maar ze bleven wel zichzelf. De Mantsjoes waren op den duur meer fervente Chinezen dan de Chinezen zelf.

❖ *Is dat ook niet afhankelijk van de hoeveelheid van de overweldigde bevolking?*

Dat heeft weinig te maken met aantallen, maar heel veel te maken met inhoud. Een zeer kleine groep met een zeer sterke innerlijke waarde, zelfs als die volkomen verkeerd wordt geuit, kan een zo grote invloed uitoefenen dat daardoor eigenlijk historie wordt bepaald. Het klinkt misschien wat vreemd om dat hier nu aan te halen, maar weet u dat het verdere lot van Rome voor een groot gedeelte is bepaald door de manier waarop ze zijn gestorven? Niet omdat ze stierven, want dat was betrekkelijk maar omdat zij zozeer in zichzelf en in hun waarheid geloofden dat zij hun sterven alleen reeds anderen overtuigden, dat zij geen dwazen zonder meer waren. Daardoor maakten zij de kerstening van mogelijk en daaraan is het te denken dat Rome de hoofdstad is van althans nog een deel van het Christendom in deze dagen.

❖ *Heeft de Nieuwe Leer iets universeels? Lijkt ze geldend voor mensen waar zich ook in de kosmos bevinden?*

De Nieuwe Leer, zoals de kern van alle leringen die door gezonden zijn verkondigd, is kosmisch. Dat wil zeggen, dat ze niet alleen voor alle volkeren op aards geldend is, maar dat ze bovendien geldend is in tenminste een groot gedeelte van de geestelijke wereld.

❖ *Is er levend volgens de Nieuwe Leer ook een universeel geestelijk contact mogelijk*

Op het ogenblik, dat een mens volledig zijn innerlijke waarheid beleeft, zal hij daardoor zich tevens verbonden weten met iets waarvoor hij misschien geen gezicht of stem weet te vinden, maar dat in hem voortdurend manifest is. Daardoor is hij dus verbonden met alle anderen die van zo'n gelijke instelling zijn, daarnaast met bepaalde geestelijke waarden en invloeden die op aarde niet door zo velen volledig worden erkend.

❖ *De moeilijkheid voor veel mensen is altijd de juiste overgang te vinden van het oude vertrouwde naar het nieuwe onbekende. Hoe kan deze het best verlopen?*

Als steeds meer mensen in zich de nieuwe weg vinden zal de betekenis van de oude weg, de oude gebruiken, steeds meer afnemen. Er zal dan een geleidelijke overgang zijn waardoor alleen degenen die aan het oude systeem een macht, een betekenis of een gevoel van uitverkiezing ontleenden, ongetwijfeld in verzet zullen komen zodat enige spasmen van de gemeenschap niet te vermijden zijn. De verandering op zichzelf zal zich echter van binnenuit en met een zekere mate van geleidelijkheid voltrekken, ook als historisch gezien later blijkt dat de omwenteling in, betrekkelijk korte tijd zeer veel oude waarden eenvoudig heeft verwijderd en daarvoor andere en nieuwe maatstaven in de plaats heeft gezet.

❖ *Hebben de z.g. new-age stromingen met de Nieuwe Leer banden?*

Er zijn enige relaties, enige verbindingen denkbaar. Het schijnt echter volgens mijn zegslieden dat een vertekening van het systeem op grond van oude denkwijzen in dit new-age systeem soms dominant is. Met andere woorden: de verbinding bestaat wel, maar wordt in vele gevallen toch enigszins vertroebeld.

❖ *Wat voor vertekeningen zijn dat vooral?*

Onder de vertekeningen vinden wij onder meer:

1. Herleidingen van een kosmische waarheid tot iets wat past binnen een bestaand systeem.
2. Er is een terzijde stellen of verwaarlozen van delen van de waarheid om daardoor geldende denkbeelden meer naar voren te kunnen schuiven en zo meer de aandacht te trekken.
3. In deze beweging zitten bepaalde oud-spiritistische invloeden die, ongeacht de betekenis van de boodschap, toch vertroebelend werken zowel t.a.v. de bron daarvan als ook t.a.v. de interpretaties die men daarvan pleegt te geven. Dit zijn de gegevens die mij op dit ogenblik ter beschikking worden gesteld worden. U zult mij vergeven dat ik de beweging zelf niet voldoende ken om een persoonlijk oordeel te geven.

❖ *Is de z.g. witte Tantra in essentie ook niet een deel van Nieuwe Leer?*

Wat u bedoelt is dit: Ligt in de nieuwe benadering en de witte spreuken die kracht maar ook bewustzijn beogen niet iets wat kan passen bij de Nieuwe Leer? Als u dit 'kan passen' nadrukkelijk zegt, dan ben ik het met u eens. Dan is dit wel degelijk hiermee verbonden.

❖ *Veel sjamanen, medicijnmensen (mannen en vrouwen) krijgen impulsen om hun visie en werkelijkheidsbesef uit te dragen. Bevordert deze visie bij veel mensen ook niet een transformatie?*

Een transformatie betekent eigenlijk een omkeer of omvorming. Of dit helemaal juist is, betwijfel ik. Maar een ieder, die in zich het licht ervaart en probeert uit de nieuw gevonden inzichten en waarheden daadwerkelijk ook buiten zich te manifesteren wat in hem of haar is gebeurd, zal hierdoor een invloed vormen voor anderen. Of men daarmee die anderen verandert is echter een vraag die niet zonder meer te beantwoorden is. Zouden de anderen hierdoor en alleen hierdoor veranderen, dan vraag ik mij af, of dit nog aanvaardbaar en goed, is. Omdat men innerlijk bewust moet worden en niet een schijn van bewustzijn aan anderen dient te ontfangen.

❖ *U stelde dat de Nieuwe Leer, zij het ondergronds, in diverse gebieden (b.v. China en de Ver. Staten) meer invloed krijgt. Waarom treedt ze niet meer in de openbaarheid? Wanneer zal dat eventueel wel geschieden?*

De Nieuwe Leer wil uitdrukkelijk niet tot een godsdienst worden. Zodra een leer een godsdienst wordt, een instituut, wordt het gelijktijdig een bron van macht, van aanzien. De ervaring heeft geleerd dat die macht en dat aanzien dan bepalend zijn voor de mogelijkheden die er binnen zo'n leer of godsdienst verder nog bestaan. Daarom is het beter dat men a.h.w. als gist doordringt in alle poriën van maatschappelijk, economisch, religieus bestel en de verandering van binnenuit bewerkstelligt, zodat de geaardheid der dingen verandert zonder dat er een nieuwe structuur direct aan wordt toegevoegd.

❖ *In de jaren 70 is gezegd dat we in de jaren 80 meer over de Nieuwe Leer zouden horen. Hoe en waar is dit het geval?*

U heeft in de laatste twee jaren al heel wat gehoord over nieuwe systemen van denken en van leven, althans als u zich daarvoor interesseert. Er zijn een aantal ontwikkelingen en gebeurtenissen geweest o.a. in Engeland, daarnaast ook in Griekenland, Italië, Irak, in delen van India, in Goa en in mindere mate in Hongkong. Daarbij zijn er ook nieuwe uitspraken, filosofieën en benaderingen die zelfs doorklinken in regeringskringen van Rood-China. Er zijn nieuwe denkwijzen ontstaan - zoals reeds is gezegd - voornamelijk in het westen en het midden van de Ver. Staten doorklinken. Wij zien dat bepaalde bewegingen zich eveneens voorbreiden in Canada. Een deel van deze vernieuwing blijkt eveneens te vinden op een heel ander niveau in landen als Mexico, Brazilië van verschillende kleine delen van Midden-Amerika, op het ogenblik zelfs vooral ook in de zuidelijke delen van Chili en een deel van Argentinië. Als ik dit zo opnoem, is de lijst niet volledig. Het is duidelijk dat u alleen door te kijken naar de boodschappen die u uit al deze delen van de wereld ontvangt steeds meer met één en dezelfde gedachtegang zult worden geconfronteerd. U zult vooral van belangrijke personen zoals uit de geestelijkheid, voormannen op economisch en ander terrein steeds weer dingen horen die vreemd genoeg passen in de Nieuwe Leer en kennelijk verschillen van de mening van deze personen of de groepen waartoe zij behoorden in het jaar 1975. U hoort er inderdaad meer van. Er zal langzamerhand overal - ik neem aan zelfs in Nederland - iets doorsijpelen van deze Nieuwe Leer, van de Leraar, van de Meester en zelfs van een verwachting dat zich nog een nieuwe hoge kracht zal manifesteren. Maar dit is niet een vast systeem. Als u dus de verkondiging van deze Leer als een geheel verwacht, klopt dit niet. Als u echter een voortdurend sterkere nadruk op al die denkwijzen, die wij hebben voorgelegd als deel van de Nieuwe Leer, aantreft in steeds meer landen en op meer vlakken van sociale gemeenschappen, dan zult u het, met mij eens zijn dat u er inderdaad meer van hoort.

❖ *Is er een bepaalde reden waarom bij de gewone mensen zo weinig bekend is van deze Nieuwe Leer?*

De reden daarvan is waarschijnlijk: De z.g. gewone mens is over het algemeen een gewoontedier. Dat wil zeggen, dat hij geneigd is om uit te gaan van vooropgestelde beelden, vooropgestelde leuzen en levenswaarden. Als je die wilt kun je dat niet doen door er iets nieuws tegenover te stellen. Wel, door voorzichtig de inhoud (dus de betekenis) te wijzigen. Dan kan een gewone man denken dat hij nog steeds hetzelfde gelooft, doet nastreeft in het verleden, omdat hij niet beseffend dat zijn gewoonte in doorbroken wordt, langzaam maar zeker zijn houding tegenover zijn werkelijkheid en in deze verandering ook zichzelf anders leert beschouwen.

❖ *Kunt u vertellen waar de wereldleraar en de wereldmeester op aarde werkzaam zijn, waar hebben zij gewoond en gepredikt en waarom juist op die plaatsen.*

Wij hebben de daaromtrent voor zover die nog steeds toelaatbaar worden geacht, indertijd reeds gegeven. Als ik u erop mag wijzen dat de Leraar ingenieur is, dan maak ik u duidelijk dat het iemand is geweest met een moderne opvoeding. Hij heeft overigens voornamelijk gewerkt in het zuiden van Pakistan en heeft ook op het Arabisch schiereiland nogal wat invloed uitgeoefend. Wat betreft de Meester, deze komt meer uit het noordelijke deel van hetzelfde gebied. Zijn invloed heeft zich uitgestrekt tot achter in Egypte. Wij hebben hier dus te maken met gewone mensen, met een gemiddelde leeftijd van ongeveer tussen de 30 en 40 jaar voordat ze uit het gezicht verdwijnen. In beide gevallen hebben zij ook een beroep uitgeoefend. Zij hebben zich normaal gedragen, voor zichzelf gezorgd, maar ze hebben ook bepaalde tekenen gedaan. Wat meer is, ze hebben bepaalde denkwijzen overgebracht. Daardoor hebben zij in zeer vele opvattingen verandering gebracht. Zoals de Leraar op het ogenblik een sterke invloed heeft op een bepaalde ook vrijere denkrichting met mystieke boventonen die zich in de islam ontwikkelt. Dat is niet zo verwonderlijk, want in de islam zijn vele grote denkers en geestelijk groten geweest. Daarnaast blijkt dat de Meester een grote invloed heeft gehad op bepaalde delen van India en dat hierdoor o.m. een bepaalde manier van communaal werken aanmerkelijk is versterkt. Deze denkbeelden zijn ook doorgedrongen eerst in zuidelijk China en ook in een deel van Vietnam, maar daarover zult u voorlopig weinig horen. Op deze manier heeft het zich voornamelijk naar het noorden verspreid. De Egyptische invloed van de Meester heeft zich vooral gevestigd in nieuwe mystieke richtingen waarbij de voorbereidende werkzaamheden van de Leraar in de islam van betekenis waren. Dit is ongetwijfeld mede aanleiding geworden tot een verandering van denken en houding bij vele belangrijke personen in dit land en indirect daardoor een beïnvloeding van een groot gedeelte van Noord-Afrika.

❖ *Kenden de Wereldleraar en de Wereldmeester de "Bron"?*

Het is moeilijk te zeggen of je de "Bron" kent. Want telkenmale wanneer je het hoge Licht bereikt denk je: dit is de Bron. Maar het blijkt dan dat achter de Bron een andere meer omvattende Bron schuil gaat. Als wij het uitdrukken in onze termen, dan zijn Leraar en Meester afkomstig uit de sfeer die wij het "Witte Licht" plegen te noemen, de wereld dus waarin verschillen - zoals wij die plegen te hanteren - niet aanwezig zijn. Beiden hebben om te kunnen incarneren zich eerst een aantal voertuigen moeten opbouwen. Meer kan ik daarover werkelijk niet zeggen.

❖ *Zijn er ook in ons land geschriften die expliciet ingaan op de Nieuwe Leer? Zo ja, onder welke benaming zijn ze verkrijgbaar?*

Er zijn geen geschriften waar dan ook ter wereld te vinden die expliciet alleen ingaan op de Nieuwe Leer. Dus ook niet in uw land.

❖ *U vertelde dat de Nieuwe Leer aanwijzingen geeft tot de ontplooiing van geestelijke krachten en gaven. Kunt u hierop wat verder ingaan en ook wat betreft de vormen waarin deze aanwijzingen worden gegeven?*

U vraagt mij dus om nu een aantal miljard mogelijkheden op te sommen. Ik kan alleen een zeer algemeen antwoord geven. Het begint altijd met een strijd met jezelf. Want het zoeken naar hetgeen je werkelijk bent, brengt je een gevoel van eenzaamheid, beslotenheid. Wanneer je daarin terecht komt en bezig bent met jezelf, dan ontdek je - en je verwondert je daarover maar zelden - dat je dingen gaat zien die anderen niet zien, dingen gaat horen die anderen niet horen, dat je alleen door iets te denken het vaak waar kunt maken. Zeker, als het gaat om het helpen van anderen. Je ontdekt, dat je zaken aanvoelt die je verstandelijk niet zoudt kunnen weten zodat je je wegen onbewust op de juiste wijze kiest. Maar evenzeer ook bij aankopen (ik geef nu maar een voorbeeld) dat je automatisch kiest voor het beste en niet voor hetgeen uiterlijk het meest aantrekkelijke of in prijs schijnbaar het voordeligste is. Je verandert dus a.h.w. de manier waarop je resoneert met de wereld en je wordt je van deze resonans min of meer bewust. Hierdoor ga je steeds meer dingen doen. Het blijkt dan, dat juist deze intuïtief gedane dingen, dit intuïtief volgen van een bepaalde lijn niet alleen voor u maar ook voor anderen bepaalde voordelen heeft. Gelijktijdig ontstaat er in je langzamerhand een beeld, een voorstelling een gestalte, (de mens denkt in beelden of in woorden) van hetgeen je bent, of zoudt moeten zijn. Hierdoor verandert je instelling tegenover de wereld. Dit heeft weer ten gevolge dat je anderen gaat helpen. Dit is geen zuivere vorm van empathie of telepathie, maar een aanvoelen van anderen. Je leert op deze manier ook waar je wel en waar je niet iemand kunt helpen, waar je wel of niet hinderlijk bent voor een ander en diens ontwikkeling. Dit zijn een paar gegevens die gewoonlijk naar voren komen.

De volgorde waarin ze verschijnen is zeer verschillend. De intensiteit kan bij vele personen sterk afwijkend zijn zodat het lijkt, of ze één gave in het bijzonder ontwikkelen. Over het algemeen zal bij de erkenning van de innerlijke waarden en het innerlijke "ik" plus de juiste wijze van leven t.a.v. de wereld het hele pakket en nog wel iets meer in de persoon ontstaan. Waar men de nadruk legt op een enkele gave is de kans groot dat nu alles onder het mom van deze enkele gave wordt gemanifesteerd, totdat men begint te beseffen dat dit niet juist is. Maar dat is een langzaam ontwikkelingsproces. Het hele proces betekent meestal een aantal jaren van innerlijke omwenteling waarbij het eenzaam of verlaten zijn en zinloos streven een periode van één tot drie jaar gemiddeld schijnt te vergen. Verder kan ik u geen afdoende voorlichting geven zonder te breedvoerig te worden.

❖ *Waarom dé Meester en dé Leraar?*

Omdat de wereld wemelt van leraren en meesters. Elk van hen denkt misschien wel voor zijn titel te mogen zeggen, maar in de praktijk zijn er maar enkele figuren die zozeer doordeesemd zijn met de essentiële krachten, de essentiële waarheid, dat wij om hen in het bijzonder te kan merken het woord "de" ervoor hebben gevoegd, aangevend dat deze de Leraar der Leraren, de Meester der Meesters is. Dit zijn echt twee personen. In de stoffelijke uiting zeer zeker.

❖ *Is het zo, dat het vastlopen van het menselijk kunnen, handelen, samenleven zijn oorzaak vindt in overbevolking, en de mensen niet rijp zijn voor andere samenlevingsvormen die van tevoren zijn bepaald. Hebben wij natuurrampen nodig? Volgens de geesten, denk een medemenselijkheid, is er geen andere weg. Of praten wij het op zo'n manier goed, geven wij er deze uitleg aan. Waarom kregen wij niet meer tijd?*

Wat dit laatste betreft, kennelijk vindt u 2000 jaar niet voldoende. Laten wij de zaak even nuchter beschouwen. Uw wereld leidt onder de gevolgen van een top van materialisme. Alles wordt vanuit de materie benaderd en gezien. Dat zult u met mij eens zijn. Dit betekent dat idealen, godsdienstige waarden worden geïnterpreteerd in zuiver materiele vormen en uitingen. Het is juist deze invloed die doorbroken moet worden. Er zijn inderdaad geen natuurrampen nodig, indien de mens bereid is om eindelijk eens voor zichzelf verantwoordelijk te zijn en gelijktijdig bereid is om vanuit zich volgens middelen en mogelijkheden een ieder te helpen zonder daaraan enig verplichtingsgevoel, dankgevoel of een andere verbondenheid te hechten. Maar u zult het met mij eens zijn dat dit niet goed mogelijk is. Daarom zijn rampen onvermijdelijk. Zij schudden namelijk de mens even los uit zijn gevoel de wereld in zijn macht te hebben. Juist daardoor wordt hij attent op de werkelijke noden van anderen. Hij vergeet even alleen materialistisch en rationalistisch te denken. Dus, nodig zijn ze misschien niet zonder meer, maar gezien de feitelijke toestand zijn ze wel noodzakelijk. Een ander punt. U spreekt over overbevolking. Deze wereld kan bij een juist gebruik van alle nu nog ter beschikking staande bronnen zelf het dubbele van het huidige bevolkingsaantal dragen, voeden en huisvesten op een redelijk manier, terwijl een gelukkig leven ook dan nog mogelijk is. Maar de mens moet wel leren dat zijn verantwoordelijkheid ten aanzien van het nageslacht er een is die betrekkelijk groot is, zodat men niet willekeurig kan blijven voortbrengen. Dit betekent, dat hij ook in dit opzicht in de behoefte om zich in veelvoud in de wereld na te laten langzamerhand een zelfbeperking zal moeten kennen. Beseffend, dat de mensheid tot die zelfbeperking niet geneigd is, zelfs als de noodzaak daarvan hij wel inziet, is het van belang dwingende factoren in het spel te brengen waardoor het onvermijdelijk wordt deze zelfbeperking inde praktijk te brengen.

❖ *Maar met die zelfbeperking grijpen ze dan toch in in het karma van komende incarnaties.*
Waarde vriend. Interesseert het u of wagen nr. 1011 of 1012 de tram is die u vervoert, mits u uw bestemming bereikt? Het voertuig is niet uniek voorbehouden aan een bepaalde incarnatie, aan een bepaalde geest. Dat wil zeggen, dat de geest die werkelijk moet incarneren die mogelijkheid, daartoe zeker zal vinden. Vooral omdat hij, gezien de andere manier van beleven en het tijdsverloop in de sferen, vele generaties de tijd heeft. In andere gevallen, een tussenbeleving van vergelijkbaar honderd jaar kan hij hebben binnen een tiental jaren van uw stoffelijk verloop. Er is dus geen dwingende noodzaak U grijpt niet in. Integendeel, u gaat uit van uw eigen mogelijkheden en verantwoordelijkheid. En dat betekent heel eenvoudig, dat men niet meer kinderen moet voortbrengen den men in feite goed kan opvoeden en verzorgen. Helaas betekent dat in vele gevallen dat zelfs een kind al teveel is.

❖ *Is er een relatie tussen de Nieuwe Leer en de leer van Krishnamurti?*
Als u de uitspraken en lezingen van Krishnamurti als een leer wilt beschouwen, dan vrees ik dat u vanuit zijn standpunt al tot een misvatting gekomen bent. Maar dit buiten beschouwing latend, Krishnamurti is een van degenen die de nieuwe geestelijke waarheid en vooral ook de praktische toepassing daarvan in vele opzichten al lange tijd predikt en wel vanaf het ogenblik, dat hij na zijn scheiding van de Besant-richting tot een innerlijke rijpheid en een nieuw inzicht was gekomen.

NAREDE

Als je zoekt naar een nieuwe leer, naar een nieuw systeem, dan zul je altijd weer bekocht uitkomen. Er is tenslotte maar één waarheid, ook als ze in vele vormen naar voren kan worden gebracht. Het nieuwe van de Leraar, van dé Meester brengt niet iets geheel nieuws. Ze brengen eerder een aloude, een reeds bestaande waarheid hernieuwd onder de aandacht van de mensen in een vorm die ontdaan is van alle aanslibbing van menselijke interpretatie. Er is niets dat Gods werkelijkheid zo onduidelijk maakt als een theoloog die haar verklaart. Er is niets dat rechtvaardigheid zozeer tot haar tegendeel dreigt te maken dan juist een codex en een rechtspraak die daarop is gebaseerd. Wij moeten begrijpen dat het oude, het eeuwig ware bij herhaling zich op aarde manifesteert, omdat u deel zijnde van die waarheid en omdat telkenmale weer delen behorend tot de mensheid en terugkerend uit een hoger besef tot die mensheid proberen die waarheid weer in de mens wakker te roepen.

Als je zegt: de Nieuwe Leer, dan gaat het meer om vorm dan om wezen. Wat de Boeddha heeft geleerd, wat Jezus heeft geleerd, zelfs in zekere zin wat Mohammed heeft geleerd behoort tot diezelfde waarheid. Evenzeer kunnen we die terugvinden in de mysteriën van Osiris, in de oudste leren van India zoals in de Veda's is vastgelegd en in vele zienswijzen en

leringen van de filosofen van China, maar ook van de grote denkers van de wereld der indianen. Er is één waarheid.

Het nieuwe van een leer is, dat zij de structuur die men aan die waarheid heeft verbonden probeert weg te vagen. Zoals je een kostbaarheid, die lange tijd was begraven onder stof en spinrag probeert daarvan te ontdoen, opdat ze opnieuw tot schittering komt. In deze dagen begint de Nieuwe Leer langzaam maar zeker iets van de glans van het oude op te wekken. Er is nog zeer veel spinrag, er zijn nog vele wolken stof, er is nog veel vuil, maar iets daarvan verdwijnt. De fonkeling van de oude waarheid kan nieuw worden in deze dagen. Maar het is een waarheid die geen genoegen neemt met een lipbelijdenis. Het is niet alleen maar het kennen van die waarheid, het gaat om het leven ervan.

Je naaste liefhebben kan nooit betekenen dat je die meer liefhebt dan jezelf. Je naaste liefhebben betekent, dat je de ander al datgene toekent wat je zelf hebt, hem de mogelijkheden biedt die ook jij hebt. God liefhebben boven alle dingen betekent niet dat je je wijdt aan een eredienst. Dit is immers dwaasheid, want God kent alle dingen en is in alle dingen. Het betekent dat je de goddelijke waarheid, het licht dat ook in jezelf woont, erkent als belangrijker dan alle uiterlijkheden waarmee je bent omgeven.

Leven volgens de nieuwe innerlijke leer is leven volgens de oude kosmische waarheid. Wanneer figuren deze op aarde brengen, zijn zij minder belangrijk dan hetgeen wij brengen. Het is een nieuwe gave. Ik ben zo vrij geweest u erop te wijzen dat deze nieuwe benadering van het bestaan de oplossing kan zijn voor vele van uw problemen. De oplossing voor uw schijnbaar onmogelijke tegenstellingen. Gewoon vanuit jezelf waar zijn. Leef vanuit jezelf: je kunt niet verantwoordelijk zijn voor anderen. Je bent verantwoordelijk voor al datgene wat je een ander geeft of ontnemt. Je bent aansprakelijk voor jezelf. Aanvaard die verantwoordelijkheid. En als je twijfelt of wijfelt, zoek in jezelf naar kracht en naar licht. Dat is hetgeen de Nieuwe Leer u in feite zegt.